

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2024 ÅRG 56

Kristi uppståndelse är ett budskap om hopp och liv.

Detta budskap riktar sig till människorna i alla tider och vittnar om Guds outtömliga kärlek, som trots människors dödliga handlingar ständigt kallar dem till livet och till uppståndelsens värld."

Biskopens spalt

Jag får ofta frågor om Liberala Katolska Kyrkan, inte sällan handlar dessa om hur vi ställer oss i vissa trosfrågor i förhållande till andra kristna kyrkor och samfund. Mycket har skrivits i detta ämne på andra ställen och det är kanske inte just det som jag tänkte fördjupa mig i just nu utan mer frågan som rör hur vi är som kyrka, LKK's inre liv om jag kan uttrycka mig så.

På många sätt är LKK en själv-motsägelse, eller rättare, man kan till en början uppfatta det som en sådan. Redan i namnet kan man förledas att tro att det finns en själv-motsägelse.

Liberal och katolsk?

Hur går det ihop? När man sedan är med om våra gudstjänster så kan de ibland upplevas som gammalmodiga, hur kan det gå ihop med att vara "liberal"?

Ett av grundproblemen tror jag ligger i hur vi idag tolkar begreppet "liberal". Allt mer har begreppet under senaste decennier kommit att innebära att någon är progressiv, radikal och framförallt i anglosaxisk kontext ideologiskt vänster. När det gäller LKK är det inte denna typ av liberalism som vi åsyftar. Vi bekänner oss som liberala i betydelsen att vi vill att kyrkan ska vara "befriande". Kyrkan ska enligt LKK vara öppen och tolerant och fri från tvingande krav på dig som medlem.

Ordet liberal hintar också om att vi är medvetna om världen omkring oss och vill verka i vår samtid, i samklang med det liv våra medlemmar lever utanför kyrkans fysiska väggar. Vi vill inte vara en isolerad "bubbla" där allting inuti är i opposition mot allting utanför.

Katolsk då, varför envisas vi med att beteckna oss som "katolska"? På intet sätt är detta ett försök från vår sida att förminska eller för den delen heller "inkräkta" på den Romersk-katolska Kyrkans identitet eller självuppfattning.

Begreppet betyder bokstavligen "allomfattande". I Svenska kyrkan har man tex i den apostoliska trosbekännelsen översatt ordet med "allmännerlig". Här handlar

det om vår tro, våra sakrament, liturgi, kyrkobruk och tradition men också vår apostoliska succession och vår historiska koppling till urkyrkan genom den Gammalkatolska Kyrkan och den Romersk-katolska Kyrkan.

Och "kyrka", varför envisas med detta ålderdomliga begrepp? Varför inte kalla oss en "trosgemenskap", "kristen förening" eller "samfund" eller kanske bara "församling", varför inte bara mötas som en bönegrupp?

Genom vår traditionella hierarkiska organisation med biskopar, som genom sin apostoliska succession som går tillbaka till apostlarna och Jesus Kristus själv och därmed är apostlarnas efterträdare; präster och diakoner, som var och en genom sin vigning har fullmakt att på olika sätt förmedla de traditionella allmänkyrkliga sakramenten till Guds folk och genom vårt sätt att samlas och organisera oss för att fira gudstjänst och fördjupa oss i den kristna läran och tron är vi ett traditionellt kyrkosamfund – en kyrka.

Traditionen är ett bärande begrepp inom vår kyrka, på många sätt är vi mer traditionella än många andra kyrkor idag. Detta märks framför allt på våra gudstjänster. Även om vi sedan hundra år använder folkspråket i vår gudstjänst och även om musiken förändrats och församlingen numera är mycket mer delaktig i hymner, sånger, böner och responsorier så skulle vilken katolik som helst från de senaste tusen åren kunna förstå och hänga med i vad som händer under våra gudstjänster. Traditionen genomsyrar våra handlingar, vårt språkbruk, vårt sätt att klä oss, vårt sätt att sjunga. Vi vill verka i en kontinuitet med hela den västerländska kristenheten. Detta gör vi genom att behålla allt som vi anser vara nyttigt, verkningsfullt och innehållsrikt. Att slå vakt om vårt arv. På detta sätt är vi faktiskt till och med konservativa.

Men nu kommer vi till det fina i kråksången; vi begränsar oss inte intellektuellt vad gäller vårt sätt att se det kristna budskapet som ett erbjudande istället för ett färdigt paket som fullt ut måste accepteras utan förbehåll.

Att tro är till sin början en nådegåva, det börjar som en impuls som naturligt kommer från Gud, men likt en gnista som ska tända en eld måste den fångas upp i något som får elden att ta fäste.

Officiellt

Söndagen den 6 februari vigdes Christian Fernandez Roos till exorcistens grad inom minor orders, officiant var biskop Krister.

I vårt inre så fångar vårt intellekt upp denna impuls och genom andliga övningar, bön, studier, andakter, gudstjänster, sakramentens stärkande nåd och genom andlig gemenskap så låter vi trons låga näras och förhoppningsvis växa till den helige Andes eld i vårt inre som gör att allt som är jordiskt i våra liv bär en strålgans av ett heligt liv (jfr LKK psalm 811).

För att nära och stärka vår tro erbjuder den kristna historien både från väst och öst ett veritabelt smörgåsbord av olika spirituella inriktningar och skolor. Tusentals helgon och andliga lärare erbjuder inspiration och vägledning. Det står våra medlemmar fritt att ösa ur denna aldrig sinande kunskapskälla, och under den helige Andes ledning lära sig mer och djupare om den Kristna tron.

Kyrkans uppgift i denna process är att erbjuda sig som en medvandrande på denna upptäcktsfärd genom vår rika andliga tradition och ständigt bidra med gemenskap, vara en samsalspartner och ständigt förmedla sakramenten som är Kristi kärleksgåvor i förlåtelse, andlig näring och odödlighetens läkemedel som Ignatius av Antiokia kallade nattvarden.

Liberala Katolska Kyrkan är därmed för mig en väl avvägd gemenskap. Väl rotad i tradition och kyrklig historia. Verkande i vår samtid, i världen men inte av världen. Katolsk i dess sanna betydelse, allomfattande, öppen och välkomnande alla, precis så som de är, skapade till Guds avbild alla var och en på sitt sätt. Liberal för att vi vill att kyrkan genom sin gemenskap och sin verksamhet ska frigöra människor, stärka dem och hjälpa till på den väg som Gud lett oss in på. Helighetens väg. Dess stigar är olika för var och en av oss men målet är detsamma, hos Gud.

+ Krister

Påskan i våra hjärtan ...

... visar oss på den väg vi alla ska vandra.

- Från mörker till ljus.
- Från okunskapens mörker till sanningens ljus.
- Från Långfredagens tomhet till Påskdagens fullhet.
- Från död till liv i Kristus.

Påskens bibeltexter beskriver detta.

Palmsöndagen – Intåget i Jerusalem:

Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: "Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höj-den!" När han drog in i Jerusalem blev det stor uppståndelse i hela staden, och man frågade: "Vem är han?" Och folket svarade: "Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen."

Skärtorsdagen – Den sista måltiden (nattvarden):

Medan de åt tog Jesus ett bröd, och efter att ha läst tackbönen bröt han det, gav åt sina lärjungar och sade: "Tag och ät, detta är min kropp."

Och han tog en bägare, och efter att ha tackat Gud gav han den åt dem och sade: "Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse."

Långfredagen – Jesu korsfästelse, Joh 19:17-19.

Han bar själv sitt kors ut till den plats som kallas Skallen, på hebreiska Golgota. Där korsfäste de honom tillsammans med två andra, en på var sida med Jesus i mitten. Pilatus hade också låtit skriva ett anslag som sattes upp på korset, och där stod: Jesus från Nasaret, judarnas konung.

Påskdagen – Jesu uppståndelse:

Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se på graven. Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda. Men ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg. Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem:

'Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.' Nu har jag sagt er detta." De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. Men Jesus sade till dem: "Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig."

Pax et Bonum

+Sten-Bertil

När jag dör

När jag dör är jag alls inte borta fast min kropp blivit aska min vän, ty med allting som susar och sjunger ska jag komma tillbaka igen.

Genom fåglarnas kvitter i träden, genom fjärlars fladdrande slag, genom flingornas dans på din ruta ska jag ge dig en hälsning var dag.

Och när björklöven spricker om våren och du känner en varmare vind, ska du ana min själs odödlighet när jag dunlätt kysser din kind.

Och då vet du, jag är inte borta, nej mer nära än du kan förstå, genom allting som susar och sjunger ska min hälsning med kärlek dig nå.

Ingrid Wickberg

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

Tro och tradition

Fortsättning på de inlägg som så förtjänstfullt läggs upp under ovanstående rubrik på vår Facebooksida av fader Göran Werin.

Lärkan

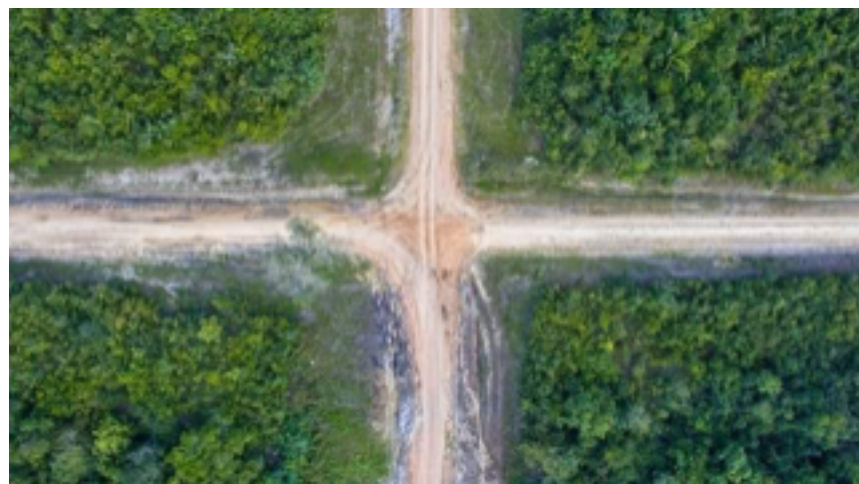
Lärkan är vårens sinnebild. Dess läte kallas för drill. Omsjungen och omdiktad. Att vara glad som en lärka, kvittra som en lärka. Ordstäv som levt länge och lever än. I 1800-tals diktning förknippades lärkan med lycka och att den sjöng skapelsens och Guds lov.

Enligt en legend från antiken fanns lärkan redan innan jorden blev till. I europeisk folklöre berättas att lärkan skapades genom att Jesus slungade en jordklump upp i luften, som förvandlades till en sjungande lärka. Men även hur det var lärkan som förde ner elden till jorden och människorna.

Att lärkan stiger så högt upp i luften med sin sång har genom tiderna tolkats både som en belöning för kristlig trofasthet och som ett straff för att hon besvärat Jesu moder med sin glada sång. För en legend berättar just om varför lärkan inte ses sitta i träd: Efter Jesu födelse, när familjen flydde till Egypten så sjöng en lärka från en gren under en av familjens vilopausar. Maria var trött och sorgsen och ville inte fågeln skulle sjunga, utan schasade vänligt bort den och tog bort grenen som lärkan suttit på. Lärkan steg mot skyn, men blev så småningom trött och det fanns ingen gren att sätta sig på. Därför satte den sig direkt på marken. Och allt sedan dess har ingen sett en lärka sitta i ett träd.

I Bondepraktikan omtalas att "så länge lärkan sjunger före Kyndelsmässodag, så länge tiger hon efter den". Eller "så många dagar som lärkan drillar i mars får den tiga i april". I södra Småland sägs lärkan sjunga: "huru litet jag orkar, om jag inte orkar högre än oxen bär oket, skall jag upp på Kyndelsmessodagen och sjunga jungfru Marie lofsång". I Fjerdhundra sades "Marie bebådelsedags lärka kommer i maj benen att värka".

(Foto från fågeln.se)

"Herrens vägar äro outgrundliga..."

Ett uttryck som är en motsvarighet till engelskans "God moves in a mysterious way" som kommer från en psalm från 1700-talet, skriven av den brittiske poeten William Cowper (1731-1800).

Citatet finns inte direkt i Bibeln men har fått inspiration från olika texter. Bl.a. i romarbrevet 11:33 "Huru outgrundliga äro icke hans domar, och huru outrannsakliga hans vägar." (Bibel 1917 års översättning) I Bibel 2000 är översättningen "Aldrig kan någon utforska hans beslut eller spåra hans vägar."

(Foto från Pixabay.)

Tro och tradition

Forts från sid 4

12 mars - Gregorii dag

Påven Gregorius den store. Född i Rom kring 540 och död 12 mars 604 i Rom. Han beskrev sig själv som "Guds tjänares tjänare". Räknas som en av de ursprungliga fyra kyrkolärarna, de främsta auktoriteterna inom kyrkan, delvis sammanfallande med kyrkofäderna. (Antalet utökades med tiden.) Den gregorianska sången är uppkallad efter honom. Flera av hans skrifter finns bevarade, bl.a. den som sammanfattar Bibelns budskap om de sju synderna.

Helgdag i Norden under medeltiden och i gamla, julianska tideräkningen var denna dag vårdagjämningen. "Vid Gregorii gång/är dag och natt lika lång". Dagens väder spådde vädret i fyra veckor framåt. Kallt idag innebär att man kunde fortsätta hämta timmer i skogen. Töväder idag var annars ett gott tecken, "Gregorius tö/är bättre än femton skrindor hö". I Bohuslän skulle man springa barfota runt huset för att fira att sommarhalvåret börjat.

Namnsdag fram till 1882 då det istället flyttade till 13 mars. Dagen blev istället namnsdag för vår nya drottning Victoria som förlovades denna dag med kronprins Gustaf (V). Namnet Gregorius utgick helt ur svenska almanackan 1901.

(Foto: Påve Gregorius i Kumla kyrka, målad på 1400-talet av Albertus Pictor.)

Helgutflykten med Sakramental Välsignelse-andakt på Capella Ecumenica är flyttad

Nytt datum är söndagen 28 juli 2024

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en liten ö i S:t Anna skärgård. Kapellet är kopia av en medeltida församlingskyrka och byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner.

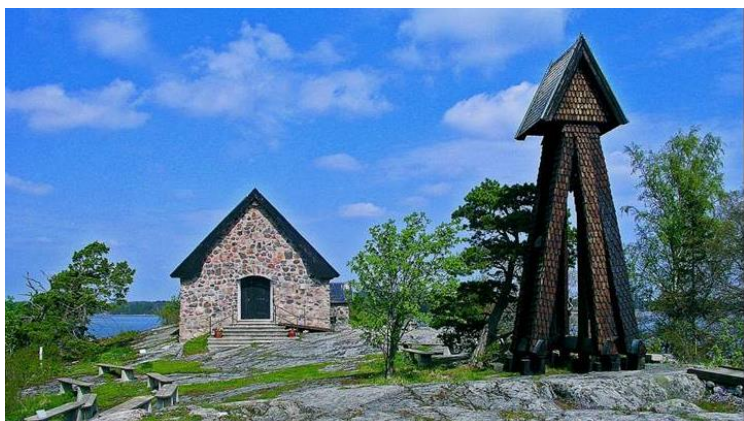
Vi träffas sedvanligt i Söderköping
lördag 27/7 kl 17.00 vid parke-
ringen mitt emot Mangelgården.

På söndagen avgår båt från
Kungshällsudden
kl. 10.00 och 10.30.

Upplysningar:

Krister Fast 070-677 99 82

Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

SJÄLVET

av subdiakon Ingemar Aronsson

Din själ kommer att sjunka in i ett rent tillstånd av kärlek, när du blir befriad eller upplev din sanna natur. Kärlek är inte statisk utan en känsla i rörelse. Vad du kommer att älska är allt och alla. I varje sekund i livet älskar du allt lika mycket som du älskar ett nyfött barn, för du upplever att allt detta är du och du kommer att se att allt i Skapelsen är faktiskt du själv och du kommer att bli kär i allt. Detta är ett vackert tillstånd av icke-sinne som också kallas Enhet eller Upplýsning. I kristna termer kallas det för Union Mystica.

Intellektet kan aldrig uppleva det rena tillståndet av Varande eller Självet eftersom det inte kan vända sig inåt. Den kan bara peka ut riktningen, precis som fingret bara kan peka ut månen, men inte bli månen. Medvetandet och sinnet måste riktas inåt.

Det som får en att komma in i Självet eller det rena Transcendenta Medvetandet är intuitionen. Det är intuition som är länken till ett tillstånd av rent Varande eller Självet och som är både din väg och din bro.

I själva verket är hela skapelsen Självet eller Guds dröm, som vi måste vakna till - i ren och innerlig gudomlig och villkorlös KÄRLEK.

Men vi känner inte till universums skönhet och kan inte se

fullheten som Gud gör, eftersom vi inte har vaknat upp till fullt medvetande eller till vårt fulla potential av inget sinne. Vi lever i det som kallas det vakna medvetandet.

Vanligtvis skiftar vi mellan tre tillstånd av medvetande: Det vakna tillståndet, drömtillståndet och det djupa sömntillståndet. Men när vi börjar utveckla andlighet kommer vi i kontakt med ett fjärde medvetandestillstånd som är det transcendentala medvetandet eller så kan man också säga att detta är Självet eller Rent Transcendentalt Medvetande.

Men till en början ser vi bara små bitar eller fragment av Transcendens i vårt vakna tillstånd eller det vakna medvetande och ibland även i våra drömmar och i djup sömn. Ju mer vi upplever detta i vårt sinne, genom metoder som: meditation, genom ceremonier, i mindfulness, i att sitta i Zazen, i att sjunga gospel, att sjunga mantran, att observera andningen i olika system eller tekniker, att iaktta tankarna, att iaktta sinnet och liknande tekniker eller metoder. Detta leder till att detta fält av ren medvetande stiger upp genom vår undermedvetna genom vårt drömtillstånd och når slutligen vårt vakna medvetande.

När det når det vakna tillståndet kallas det för Kosmisk

Medvetande, när den inre transcendental nivå har blandats med det vakna tillståndet och är ett permanent levande tillstånd. Vi lever då i ett konstant inre vaket tillstånd eller i ett lycksaligt tillstånd av ljus, frid och stillhet, men kroppen skiftar i de vanligen tre medvetandestillstånden, men det inre Varat är alltid vaket. Detta kallas också för Upplýsning.

'Sanningen är: Endast Självet existerar och inuti Självet utspelar sig skapelsen som en dröm i Självet. Om du går djupt in i Självet, ser du inte eller vet något om en skapelse. Det finns bara absolut stillhet.

Självet är allena, allt som existerar. Inuti Självet finns hela Skapelsen, som en dröm eller som en projektion av aktivitet. Självet är i sig självt helt stilla, men Självet har delat upp sig i två olika delar. En insida och en utsida. Insidan är full av stillhet, rent vitt ljus och total lycka och absolut tystnad.

Utsidan är byggd av mörk rymd och i denna rymd skapades det ljus och ren kärlek som är byggstenarna som Självet använde för att skapa allt.

"Fiat lux", sa Gud efter att ha skapat himmel och jord enligt Bibeln i Första Mosebok och det är precis vad som hände i början av skapelsen.

Forts. sid 7

Upplev mässan

i Skt Mikael och Alla Änglars kyrka i din mobil. läsplatta eller dator. Församlingen sänder live via Facebook. Om du inte har, så skaffa ett Facebook-konto och logga in på Liberala Katolska Kyrkan.

SJÄLVET

Forts från sid 6

Det är ren kärlek och ljus som skapar allt. Det är Självet eller Guds byggstenar. När du saktar ner ljuset eller ljusets vibrationer, får du ljud eller ljudvågor. När du saktar ner ljudet eller ljudvågorna, få du materia. Så allt är byggt av ljus och kärlek i skapelse. Och hela Skapelsen eller hela Universum finns inuti Självet, hela tiden, men i själva djupet eller djupare inom Självet finns det ingen tid och ingen skapelse, bara Stillhet, rent ljus och tystnad. Eller i den inre sidan av Självet, som självet lämnade orört, innan skapelsen kom till.

Man kan förklara det så här: - Föreställ dig en vacker sjö med en vacker skog runt den, träd, fåglar och alla djur runt omkring. Självet insida är som inuti sjön. Allt det stilla vattnet och hela djupet av det. När du kommer ner i vattendjupet ser du inte ytan och allt som finns

ovanför ytan, som skogen, träden och alla djur. Du har dykt ner på djupt vatten eller kommit in i det inre av Självet.

Självet utsida (det finns ingen verklig utsida, utan bara en illusorisk utsida) är skogen och alla träd och djur. Man skulle också kunna kalla det Skapelsen eller drömmen som Självet har.

Detta är en sann upplevelse när du befinner dig i ett tillstånd av upplysning eller när du når din Buddhanatur eller ditt Sanna Varande och kommer in i Kosmisk Medvetande eller i Enhet eller i Union Mystica, i kristna termer.

Jag vet att egots död eller "jag-tankens":s död är den mest skrämmande upplevelsen att gå igenom, men det finns en belöning vid regnbågens slut och det är att komma hem till sitt eget hem i oändlig kärlek och till total frid och till absolut tystnad. Det kallas ibland Nirvana, men till en början kan

du uppleva det som tomhet men efter en.... (...ingen tid...) kan du uppleva det som fullhet.

Att utvecklas andligt som människa är svårt och kan vara en skrämmande upplevelse på många sätt, men kan också vara vackert. Många vackra upplevelser kan bli förevisade för dig på stigen. Skrämmande och en del vackra och en del sällsynta. Men alltid har du en skyddsängel med dig och kärleken vägleder alltid din väg så länge du är en sanningsenlig sökare som följer ditt hjärta.

Så länge du upplever att det finns en väg, finns det en väg.

När du är vid målet, i Självet eller i det kosmiska medvetandet, finns det ingen väg och har faktiskt aldrig funnits någon.

Ingenting har någonsin hänt... i Självet. Bara stillhet. Absolut stillhet.

Påskens Gudstjänster

i S:t Mikael's och Alla Änglars församling

Skärtorsdagen 28 mars kl 11.00

Mässa med konsekration av de heliga oljorna.

Långfredagen 29 mars kl 15.00

Långfredagsgudstjänst med vördnad för korset

Påskafton 30 mars kl 18.00

Påskaftonsgudstjänsten med välsignelse av påskelden och tändning av påskljuset följt av Sakramental välsignelseandakt

Påskdagen 31 mars kl 11.00

Mässa, Herrens uppståndelse

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 123 43 Farsta
mob 070-677 99 83, e-post krister.fast@lkk.se
Regionalbiskop emeritus Sten-Bertil Jakobson tel 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst: biskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 070-677 99 82

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst: biskop Sten-Bertil Jakobson, Rönnbyvägen 1, lgh 1003, 722 40 Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankkonto: LKK Maria församling Clnr 6531 Kontonr 962 452 718

VÄSTERGÖTLAND

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Schubert, Skolgatan 1 549 11 Moholm
tel 072-361 71 84

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Rönnbyvägen 1, lgh 1003, 722 40 Västerås, 021-33 34 70.

Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Peter O.Baaij

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Rönnbyvägen 1, lgh 1003, 722 40 Västerås.

E-post: communio@lkk.se

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 2-2024 är den 25 maj 2024.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särspsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupperna

FÅR JAG LÄMNA NÅGRA BLOMMOR

Får jag lämna några blommor - ett par rosor i din vård och du må ej vara ledsen min kära.
Ty de rosorna är komna från en konungagård,
det vill svärd till att komma dem så nära.

Den ena den är vit
och den andra den är röd
men den tredje vill jag helst dig förära.
den blommar inte nu,
först när givaren är död.
Den är underlig den rosen min kära.

MARIA MAGDALENA

Du Magdalas Maria, jag ser vid korsets fot
hur dina ögon brinna - två tunga mörka klot,
två andra nästan brustna, blodblinda ögon mot.
Och dessa ögon talar,
de bränner och hugsvala
att all din ångest, Maria, blir uppryckt med sin rot.

Två dikter av Nils Ferlin hämtade från diktsamlingen EN GAMMAL CYLINDERHATT 1962.